

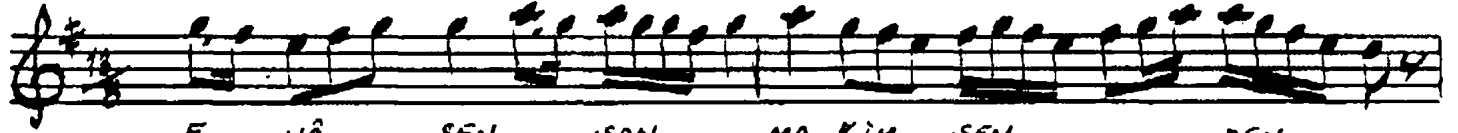
MÂHÜR İLÂHÎ

Usulü = Nimeusat

14.

Beste =

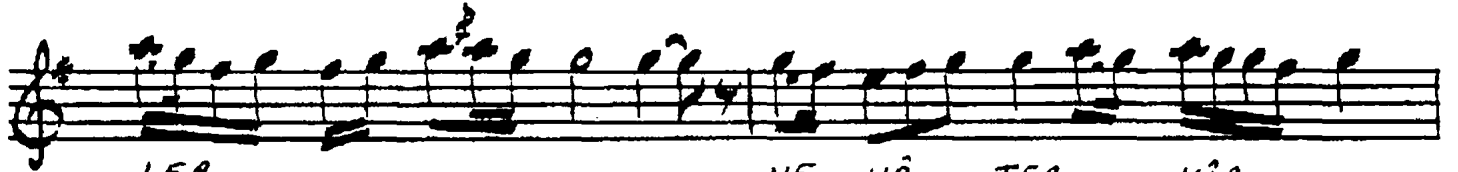
Güfte = NAKŞI-İ AKKIRMÂNÎ

E YÂ SEN SAN MA KİM SEN DEN
SE KÂ HÜM RAB BÜ HÜM HAM RİN

BU GÜF TÂ Rİ DE HÂN SÖY
İ ÇEN Â SİK LAR EY NAK

LER VE YÂ TER KİB
Sİ E RER MA ŞÜ

O LAN UN SUR VE YÂ LÂH Mİ
KU NA AN LAR ME KÂN DAN LÂ

ZE BÂN SÖY LER
ME KÂN SÖY LER

BÂŞA

Eyâ sen summa kim senden bu güftarı dehân söyler
Veyâ terkib olan unsur veyâ lâhmi zebân söyler
Seni ol sana bildirmek muradın kâsd edüp Mevlâ
Anâsurdan gıyıp bir don yüzünden tercemân söyler
Hayâl-i zıl yeter ibret görünen hayme-i tende
Değildir nûtk eden sûret derûnunda duran söyler
Sular kim bilmedi nefsin "Aref" den almamış derâin
Değildir Hakk'a ârifler özü'n bilmez yalan söyler
"Sekâhüm Rabbühüm" hamrin için âşıklar ey NAKŞI
Eren mâ'sûkuna anlar mekândan Lâ mekân söyler

Güfte: T. M. ANI (GENEL) C. I. Sayı 905

İst. Belediye Konservatuarı Tasnif Hey'etince
basılmak için hazırlanmış el yazısı bir notadan

27-3-1933

Ünvanlı